

THE ONLY SLOVENIAN DAILY BETWEEN NEW YORK & CHICAGO THE BEST ME-DIUM TO REACH 180.000 SLOVENI-ANS IN U. S., CA-NADA AND SO. AMERICA.

ENAKOPRAVNOS

SLOVENIAN-EQUALITY-DAILY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZASTOJAJOČ INTERESE SLOVENSKEGA DELAVSTVA

"WE PLEDGE ALLEGIANCE TO OUR FLAG AND TO THE REPUBLIC FOR WHICH IT STANDS: ONE NATION INDIVIS-IBLE WITH LI-BERTY AND JU-stice for all."

VOLUME III. — LETO III.

CLEVELAND, O., PONDELJEK (MONDAY) AUGUST 2nd.

ST. 131 (NO.)

Single Copy 3c

Entered as Second Class Matter April 29th, 1918, at the Post Office at Cleveland, O. under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

Posamezna št. 131

Published and distributed under permit (No. 728) author. by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Cleveland, O. By order of the President, A. S. Burleson Postmaster, General

Ostanki poljske ar-made se ne more-jo vzdržati.

London, 1. avgusta. — Rusi so že zayzeli trnjave okoli Brest-Litovskega, kateri že pripada sedaj ruski vojski. Te trnjave se nahajajo 77 milj od Varšave. Konjenica se je po-rabila v teh okrajih napram boljševikom, toda zaman. Ko-njenici načeljuje general Bala-chowic, sedaj poljski general, ki je v času svetovne vojne slu-žil v ruski armadi.

Varšava, 1. avgusta. — Bolj-ševske čete, ki so bile koncen-trirane na bregovih reke Na-rew, so večkrat napadale, ka-kor pravi poljsko poročilo.

To poročilo tudi pravi, da so Poljaki prenašali boljševike pri Topijelu, kjer so Rusi pu-stili več strojin pusk in 500 mrtvih.

Do sedaj se še ni slišalo be-sedice o pogajanjih za mir, če-ravno so že poljski pravomočni zastopniki prišli na rusko stran, kjer se bodo pogovorili radi miru. Ko so šli ti poljski po-slanec čez obe tojni črti, je bi-la že ura devet, kajti bilo je med obema armadama nespora-zumljenje glede signalov, ker niso imeli enega in istega časa pri obeh armadah.

Poljska delegacija je preko-račila fronto na mirnem okra-ju Kobruyn. Sedem avtomobi-lov je bilo, kateri so nosili te poslanike. Prvi avtomobil pa je nosil belo zastavo. Kakor poročajo Amerikanci, ki so vi-del te avtomobile, ko so šli čez mejo, je peljal najprvo avtomobil, v katerem je bil general Romeron, ki načeljuje tej dele-gaciji. Za njim so takoj sledili trije drugi avtomobili.

Kaj hitro so ti avtomobili prepeklali čez most, ki je stal med obema bojnim črtama, ta-koj se je prikazal ogenj ter ga ugnili.

Kaj bodo sklenili na tem po-svetovanju, se ne ve še prav nič. Znano pa je, da bodo boljševiki zahtevali, da se na Poljskem ustanovijo sovjeti, kar pa se brani Anglija in Francija, ker veste, da potem pride vrsta na eno izmed njih. Lloyd George je dal poljskim poslani-kom svoja naročila in teh se morajo držati.

Veliko Amerikancev je na po-ti, da zapusti Varšavo, kajti sprevideli so, da jim je potreba iti domov. Veliko žensk, ki so pomagale pri ameriški akciji, je že odšlo, kakor tudi žene Amerikancev.

V Gdanskem se je oprlo dvaj-set angleških vojakov. Niso marali več skladati municijo, ki je bila namenjena poljski ar-madi. Osemdeset vojakov je bilo odbranih za to delo, toda dvajset se jih je uprlo. Po po-ročilih so bili ti vojaki aretirani od poljskega poveljnika. To-da kakor hitro so bili prijeti, se je množica nabrala okoli zapo-ral, kjer so bili zaprti angleški vijaki. Neko poročilo celo ome-nja, da sta bila dva vojaka

Bogata žetev v drža-vi Kansas.

Kansas City, 1. avgusta. — Vdrugič v zgodovini bo tako bo-gata in velika žetev v državi Kansas, kakor bo letošnja, ki ima poleg sebe še najbogatejši pridelek koruze.

Več milijonov dolarjev bodo dobili farmerji za oves, ječmen in krompir, ne da bi se omenja-lo še denar, katerega bodo do-bili ženske za male pridelek, katere morejo same prodajati.

Veliko farmerjev v Kansas je imelo to vero, da je dobro leto za koruzo, slabo leto za pšeni-co. Toda letos se je pokazalo, da ni res. Koruza pač zahteva močno takrat, ko zori pšenica. Letos pa je ponavadi zvečer pa-dal blagodejen dež, zjutraj pa je sijalo sonce, ki je zorilo pše-nico in dajalo rast koruzi.

V okraju Thomas, kjer je naj-lepša in najbogatejša pšenica, se na milje in milje vidi le pše-nica, ki leži kot rumena pre-proga. Ograje, mala drevesa in skorjo hiše so se potopile v tem pšeninem polju.

Sedaj le nastaja vprašanje, kako se bo to pšenico zvozilo v kraje, da bo prišla na trg. Go-vernor države je že rekel, da bo potreba naročiti posebne že-lezniške vozove, ki bodo vozili to pšenico. In če bi se izvažalo to pšenico z vozovi, katere dobi nazaj država Kansas, bi vzelo dve leti, da se zvozi to pšenico. Treba bo tudi postavi-ti začasna poslopja, da se spravi pšenico pod streho.

Ves pridelek je vreden pol bilijona dolarjev.

ZNAMENITI PISATELJ SIN-CLAIR PROSI ZOPET ZA PRI-STOP K SOCIJALISTIČNI STRANKI.

Svetovno znani radikalni pi-satelj, Upton Sinclair je zopet prošil za prostop k socialisti-čni stranki in sicer je vložil prošnjo pri krajevni socialis-tični organizaciji v Pasadena, California.

Sinclair je odstopil od soci-jalistične stranke pred tremi leti, potem ko je bil njen član 14 let. Ob odstopu je izjavil, da se ne strinja s strankinim stališčem glede vojne.

V pismu, katerega je proložil Sinclair prošni za pristop, pravi:

"Pred tremi leti se je zdelo popolnoma jasno, da se mora uničiti pruski militarizem, predno bi zamogel socializem resnično napredovati in kateri-koli deželi. Pričakoval sem, da ko bo vojna končana, bodo to izprevideli vsi socialisti. Dne-s, ko gledam razvaline mojih lepih nad, vidim problem, ki se je pojavil pred tremi leti, kot zadevo, o kateri se bodo pregovarjali zgodovinarji še številnih bodočih rodov. Ali bi bilo bolje, da bi se bila Ame-rika držala izven vojne in pu-stila evropske narode, da kon-čajo svojo vojno na svoj na-čin?"

V svojem pismu Sinclair za-služeno bica reakcionarno vladno osobje, izjavljajoč, da neki priganjač sužnjem iz juga (poštni mojster Burleson) žene poštno uslužbenke k obupu in

Obstreljen; vendar je držal bandita.

Tudi napadalcem se prekri-žajo načrti, če zadenejo na ko-ražnega fanta, ki zna uporabi-ti svojo moč in zvijačo. V Cle-velandu je tudi prilika za ta-ke slučaje. Napadov imamo vedno več, policaji in detektivi sami pa sede po zaporih, kar nam pričata dogodka v zadnjih treh dneh, ko je en detektiv ustrelil kavarnarja, o katerem smo poročali še v soboto, ko so drugega policaja našli, ki je kradel.

Charles T. Treman iz 2045, vzhodna 89. cesta, ki je usluž-benec Marshallove lekarne na Superior in Public square, je sinoči ustavil dva bandita, ki sta hotela cropati lekarno Gen-serta na Lexington in vzhodna 66. cesta. Lastnik, trije usluž-benci in trije gostje so bili že pod kontrolo teh dveh ropar-jev.

Treman se je kar spoprijel z enim banditom, ki je ustrelil nanj ter ga ranil v roko. Toda Treman ga zato ni izpustil, am-pak ga je držal še naprej, toli-ko časa, da je prišla pomoč. Drugi bandit pa je pustil denar in register ter pobegnil. Polici-ja je mnenja, da je pobegli bandit že prijet Gergo Baxter, star 26 let, iz Roxbury, Mass.

Bandit, katerega je držal Treman, je podal svoje ime in pravi, da je doma iz San Fran-cisco. Star je šele 19 let. Poli-cija ga je vzela v svojo oskrbo.

Treman je dobil zdravniško pomoč ter se nahaja sedaj v St. Lukes bolnišnici.

PRVI ZRAKOPLOV UKRA-DEN V CHICAGU.

Chicago, 1. avgusta. — Obla-sti so danes v Chicagu privkrat-v v zgodovini zaznamovale, da je bil ukraden zrakoplov.

Zrakoplov sta ukradla dva moška na Checkerboard zrako-plovnem polju. Oba sta odle-tela v značne višine. Zrakoplov-ci, ki so videli to tatvino, so se vzdignili v zrak, da jih zasle-dujejo. Res so jih sledili, ko sta bila tatova že prisiljena, da se spustita k tlom radi nereda v stroju. Ko sta pristala, sta oropala zrakoplov, pri čemur sta odnesla različne aparate, ki so vredni več sto dolarjev.

skuša izvršiti iz poštnih po-šiljatev vsako napredno misel; glede Palmerja pravi, da je ta grobijan pod krinko zakr-k-njenega pobožnjaka organiziral naš postave vsiljujoč stroj v podobi zarote in za zatrtje na-še ustave in uničenje vseh na-ših neprecenljivih svobodščin; mornariškega tajnika Danielsa nazivlje starega tepca, ki v imenu svetovnega razoroženja pripravlja največjo mornarico na svetu; tudi vojnemu tajni-ku Bakerju je posvetil svojo pozornost, ter pravi, da še ved-no trpinči one, katerim vest ni pripustila, da bi se vdeležili vojne, in daje na milijone v raznem blagu, v zamenjo za ničvredne poljske državne ob-veznice."

Polica j zaprt, ker je kradel.

Policijski stražnik Jud Hyde, star 28 let, stanuje na 2340 vzhodna 90. cesta, je bil včeraj prijet radi tatvine. Suspendi-ran je bil takoj ter pognan v jetniško celico.

Aretacija tega policaja je sledila, kakor hitro je dal poli-cijski načelnik Smith preiskati njegovo hišo in njegovo shram-bo za obleko na policijski po-staji.

Na policiji so našli nekaj av-tomobilskih potrebščin, katere je policaj ukradel, doma pa so našli suknjo, katero je ukradel ta dobri policaj svojemu soder-gu policaju.

Polica j Hyde je torej odprl shrambo, kjer je ukradel poli-cajevo suknjo ter jo nesel do-mov. Ko se na policijski po-staji iskali to suknjo, so našli v njegovi shrambi par avtomobilskih potrebščin. Sten je bil Hyde takoj obsušen, da mo-ra imeti tudi suknjo. Hitro je bil poslan avtomobil s policaji na njegov dom, da naj preišče-jo njegovo hišo. To se je tudi storilo, in tam v njegovi hiši, pri Hydu, ki je bil clevelandski policaj, moč pravice, pa so na-šli ukradeno suknjo.

Kaj naj sedaj počnemo, ko so pričeli krasti celo policaji.

Juddy Hyde je bil cleveland-ski policaj nad eno leto.

GOMPERS SE BO MORAL ZAGOVARJATI.

Milwaukee. — Samuel Gompers se bo moral zagovarjati vsled svojega konzervativnega stališča napram vladnemu la-stovanju železnic. Liga za Plumbov železniški načrt v tem mestu je odločena, da pronajde, zakaj Gompers tako dosledno nasprotuje vladnemu lastova-nju železnic in demokratičnemu obratovanju istih, navzlic te-mu, da se to ne strinja s skle-pi delavske konvencije.

Na mesečni seji tukajšne li-gue dne 12. julija, je bilo skle-njeno, da se da napraviti zna-menja in napise, ki se bodo da-li v javnost in v katerih se bo povpraševalo javnost, v kakšni zvezi je Gompers z American Civic federacije, katere je baje podpredsednik, in kakšnih odno-sajih živi z United States tr-govsko zbornico, Ralphom Eas-ley-om, tajnik Civic federaci-je in drugimi osebam, ki so v Judge Gary, Charles Schwab, in J. P. Morgan.

Določilo se je že, kakšne na-pise se da napraviti. Nekat-erji se bodo glasili kot sledi:

"Mr. Gompers, zakaj sabota-žirate Plumbov načrt?"

"Mr. Gompers, ali ste služab-nik Ralph Easleya and železniš-kih bank in oskrbovalnih družb?"

"Mr. Gompers, ali ste delav-ski car, ali njegov služabnik?"

PERSHING DOBI SLUŽBO.

Chicago, 1. avgusta. — Ge-neral John J. Pershing je dobil ponudbo, če hoče sprejeti mesto predsednika pri Pure Oil družbi v Columbusu, Ohio. Dobi takoj letne plače po \$50.000. Persh-ing je že šel, da si ogleda to podjetje, in je mogoče, da sprejme to pozicijo.

Zakaj primanjkuje premoga?

Na to vprašanje se je odgo-varjalo na različne načine. Da-nes se odgovaja le toliko, da je pomanjkanju premoga krivo le pomanjkanje železniških vozov. Zato pa je danes največje vprašanje, kako se bo v bodoče pre-važalo premog od premogoro-vov do peči, kjer se kuri s pre-mogom. V Indijani in v Illi-nois, pa imajo še sitnosti s pre-mogariji, kateri so na štraku ob tem času.

Toda premoga manjka že se-daj, in gotovo je, da ga bo pri-manjkovalo prihodnjo zimo.

Vprašanje nastaja, kako bi se zabranilo pomanjkanje pre-moga, in kako bi se dobilo več železniških voz, ki bi prevažali ta premog. Tako se vprašuje-jo kapitalistični časopisi, ki res sami ne vedo, kako bi se rešilo to vprašanje, ki baje zelo nadle-guje ameriške ekonomiste.

Eni celo trdijo, da zato pri-manjkjuje odprtih železniških vozov, ker se za prevažanje le-sa in drugih produktov plača več kot za premog. Toda to se zopet ne more opoštevat, če vemo, da je premog srce k te-mu vsemu. Mi moramo vedeti, če ni premoga, potem se ne mo-re izdelovati avtomobilov, ka-tere bi se potem prevažalo v od-prtih avtomobilih.

To vprašanje bi se moglo rešiti dovoljno le takrat, kadar bi država lastovala te železnice in rudnike, ker potem bi se la-hko delalo le tako, kako bi ljud-stvo samo hotelo in volilo.

FRANCOSKI SOCIJALISTI NE PRIZNAVAJO NOBENIH ZA-SLUG, KI SO BILI JUNAKI SAMO ZA FRONTO.

Pariz, Francija. — Socijali-stična stranka v Parizu je od-klonila sovedeležbo pri vladnih demonstracijah, ki so se vrši-le 7. julija pred pariškim ma-gistratom. Namen teh de-monstracij je bil namreč, "da se počasti gotove javne osebe kot zastopnike francoske ar-made."

Socijalistična stranka v Pa-rižu je podala ob tej priliki iz-javo, v kateri pravi, da socija-listični zastopniki v Parizu ne bodo nikdar zamešali žrtve in zaslug, ki so si jih stekli na bojnem polju francoski vojaki z lažnjivo slavo, katero hočejo Clemenceau, Poincare in maršal Foch.

"Sele ko pride na dan vsa resnica tragičnih dogodkov teh zadnjih let, se bo lahko pravično ocenilo te moze, katerih po-stopanje je bilo, kot se prika-zuje že sedaj, reakcionarno in nizkotno imperijalistično. Voj-na se je končala, toda naši naj-bolj legitimni interesi so se v mirovni pogodbi žrtvovali, mednarodni militarizem se je podkrepil, iz nesreče dežele pa se je kopicilo velikanske profi-te; da se zagotovi povratek so-cijalnega nazadnjajstva, se je nastavilo vladno, ki sovraži de-lavstvo, cinčno napada svobod-no izražanje in pravice delav-stva; predvsem pa se je sve-tovni mir zopet postavilo v več-šo opasnost."

Evropa ima preveč praznikov.

Chicago, 1. avgusta. — John R. Mott, ki je glavni tajnik mednarodne organizacije Y. M. C. A., ki je navedel program, po katerem bi se izvršilo rekon-strukcijo v evropskih državah, je dejal, da imajo tam preveč praznikov.

Samo Poljska ima poleg ne-delj še 90 praznikov. Na Ru-munskem pa jih imajo še en-krat toliko, to je: pol leta je sa-mo praznik, da se časti različne svetnike in Matere božje razli-čnih plemen. "To pa pomeni po-hajkovanje in brezdelje," pravi ta tajnik, ki bi rad videl, da ljudje delajo, kot pa bi hodili v cerkev v takih nepotrebnih praznikih.

No, potemtakem prihajajo a-meriški prezbiterijanci res do zaključka, da je Evropa prepo-božna in prebogata s svojimi prazniki. On tudi pravi, da se človek ne odpravi od slabega z besedami: ne ubijaj, ne kradi, itd., ampak da porabi svoje po-hajkovanje v dobičkanosen na-čin.

Sedaj pa bodo prišli ljudje Zakrajskega kalibra, pa bo do-dejali, da to ni res. Je res, pa še prav pošteno. Če je še katera vera imela toliko prazni-kov, kolikor jih je imela kato-liška na Poljskem, potem naj reče do kar hoče.

PRVO POROČILE EME GOLD-MAN IZ RUSIJE.

New York, N. Y., 1. avgusta. — "Želim si, da bi imela og-njen jezik, da bi vžgala v sr-ca ameriškega ljudstva, kako velik zločin se vprizarja pri tej veliki deželi." To je glavna misel nekega zasebnega pisma, katero je pisala Ema Goldman iz Rusije nekemu svojemu ro-dniku v tej deželi. V tem pismu se tudi zanika resnič-nost poročila, ki je bilo objavl-jeno v N. Y. Times, češ, da se je napram ameriškemu dopis-niku izjavila, da se hrepeni vr-niti nazaj v Ameriko. Tu na-vedeno pismo, je prvo direktno sporočilo od Eme Goldman. De-loma se glasi:

"Angleška misija je bila tu-kaj (v Petrogradu) in sedaj je v Moskvi. Samo če bo prišla do spoznanja, kak črni zločin vprizarja svet proti Rusiji... Stori! smo vse, kar je mogoče, da jim predočimo, kakšen dolg svet dolguje Rusiji, — temu čudovitemu narodu, ki je že toliko pretrpel."

PLES OZRAVI VSE BOLEČINE.

London, 1. avgusta. — Zna-menita angleška plesalka, ki pleše ruski ples balet, pravi, da je tukaj le en izhod, če hoče biti človek vedno zdrav, in to je, če pleše.

Pravi, da ples ozdravi vsa prehlajenja in druge bolezni. Pravi, da se je včasih mislilo, da naj stari ljudje opustijo ples, toda ona trdi, da naj se le po-primejo plesa, če hočejo, da bo-do zopet mladi.

(Hvala lepa, vsaka filozofija je dobra, toda ne za vse.)

Debs za svobodo vseh političnih jetnikov.

Washington, 1. avgusta. — Evgen V. Debs, ki je sedaj v zvezni jetnišnici v Atlanti, ki je obenem predsedniški kandi-dat pri socialistični stranki, prosi svoje prijatelje, da naj ne prosijo samo za njegovo rešitev, ampak naj delajo na to, da bodo rešeni vsi politični jet-niki.

Debs, je pisal pismo na Mrs. Lucy Robins, ki je tajnica cen-tralne delavske konference v New Yorku, ki je v službi ame-riške delavske federacije, in ka-tere namen je, da se osvobodi vse politične jetnike.

V svojem pismo pravi Debs: "Prosim, povejte vsem soder-gom v New Yorku, da obenem ko se zahvaljujem za vse, kar se je storilo za me, izrazevito odklanjam vsako apeliranje do predsednika Wilsona, ki bi bilo le samo v moj prilog. Jaz ne želim posebnega prevdarjanja in želja, ki bi ne bile v prilog vsem mojim sodergom. Dokler časa so oni zadržani v ječah kot kriminalci in grešniki, je moj prostor le tukaj. Za to naj vedo moji sodergi, da naj-bolj ustrezajo meni in nam vsem, ki smo zaprti, če osvo-bodijo nas vse."

NAČRT ZA UPORABO VOJA-KOV NA-FARMAH.

Washington, D. C. — Odkar sta senator Thomas in Colorade in senator Mayers iz Montane vložile predloge, da se v arma-di ustanovi poseben oddelek, ki bi bil v slučaju stavke spo-soben prevzeti obratovanje že-leznic, od tedaj so se tozadev-ne predloge širom Zedinjenih držav razglasile kot nesramna propaganda proti delavskemu gibanju. Tudi konvencija Ame-riške delavske federacije je na svoji letni konvenciji v Mont-realu soglasno nastopila proti slični zakonodaji.

Toda vojni tajnik Newton D. Baker ima nek nov načrt, ki je napreren vtem slučaju proti farmerskim delavcem.

Tukajšnji časopisi so dobili od vojnega departamenta pismo, v katerem se navaja narodni odbor farmerskih organizacij in razne druge osebe, ki so v zvezi z agrikulturo, ter se ob-ljubuje, da se bo pomanjkanju farmerskih delavcev odpomog-lo s tem, da se bo vojske v ar-madi učilo farmerstva.

MATERINSKO MINISTRSTVO V AVSTRALIJI.

Sydney, Avstralija, 1. avgu-sta. — Delavska vlada v pro-vinci New South Wales je ustanovila tudi materinsko mi-nistrstvo, katero bo skrbelo za to, da se mlade deklice pouči-jo znanstvenim potom o dolž-nostih materinstva.

Po vsej provinci New South Wales se bodo ustanovile tudi materinske bolnišnice.

Vlada bo tudi skrbela za za-puščene žene in vdove. Delavska vlada bo tudi skr-bela, da dobe vse matere pred in po rojstvu najboljšo zdrav-niško pomoč brezplačno.

"Enako ravnost"

IZHAJA VSAK DAN IZ
ISSUED EVERY DAY
OWNED BY
THE AMERICAN-JUGOS
BUSINESS PLACE OF THE CORNER
By Carrier
Cleveland, Collinwood, New
3 mo. \$2.00.
United States
Europe and Canada
POSAMEZNA ISTEVIKA 3c
SINGLE COPY 3c

Lastnie in izdaja za
Ameriško-Jugoslavanska Tiskovna Družba.
6418 ST. CLAIR AVE. Princeton 551. 6418 ST. CLAIR AVE.
Za vsebino glasnikov ni odgovorno ne uredništvo, ne upravnništvo.
CLEVELAND, O., PONDELJEK (MONDAY) AUG. 2nd, 1920

104

CERKEV IN DELAVCI.

Ze naslov je tak, da bo vsak čital ta članek. Goto-
vi pa smo, da ga ne opusti gospod Zakrajšek, kajti škof
iz njegove države je postal radikalen do skrajnih mej.
Pred kratkim je imel ta škof Muldoon zanimiv govor
pred University Club of Rockford, Ill. Med govorom
je dejal tudi to:

"Če že mi ljubimo ali ne, spoznati moramo, da se
časi izpreminjajo. Kapitalist, ki tega ne vidi, kar eno-
stavno čaka, kdaj pride usodni udarec. Organizirano
delavstvo je tista moč, ki je prisilila kapital na kolena.
Kapital ni delal nobenih koncesij, dokler ga ni delav-
stvo prisililo do premirja. Mi lahko preklinjamo socija-
lizem in organizirano delavstvo, kakor nam že pač uga-
ja, toda socializem in organizirano delavstvo sta nare-
dila že veliko dobrega za Združene države. Vi lahko
ustavite napredovanje socializma in nove socialiste,
ako jim daste del odgovornosti v industriji."

Tako je govoril katoliški škof, kateri pač ne govori
take govorice, da bi izgubil svoje delo. Sedaj menda
lahko vsi katoliški duhovniki govorijo to, ko jim je škof
pokazal, kako daleč lahko gredo.

Različne vere v Ameriki so prišle do enega velike-
ga prepričanja, da je bodoča moč le v organiziranem
delavstvu, ne pa pri denarnih mogoteh. Da je priznal
to tudi škof v državi Illinois, gotovo je moral imeti
vzroke, s katerimi je mogel to zagovarjati. Bil pa je to
škof, ki je kot človek spoštoval svojo zavest in svoje miš-
ljenje napram delavcu in rekel napram samemu sebi:

"Poznam razmere in krivo bi bilo, ako bi lagal sam
sebi. Ne bi škodovalo to drugim, ampak le nam, ki bi
si domišljali, da smo močni, toda bi padli s kapitalisti
skupno v eno brezdnjo."

Presbiterijanski duhovniki so že zdavnaj povedali
to resnico. Govoril je pred meseci presbiterijanski mi-
nister pred kopico dijakov in dejal: "Delavski nemiri
nimajo svojih pogojev samo v nizkih plačah, o ne, kajti
tudi za nizko plačo dela danes človek, če ve, da
ima del svojega zaslužka tudi od denarja, katerega vod-
stvo je v njegovih rokah. Delavec ima ta nagon od na-
rave same. Kdo naj mu zapove, da zemlja ni njegova,
in kdo naj mu zopet pove, da je to vse drugih, posamez-
nikov, ko je on prišel na ta svet z istimi pravicami, kot
je prihajal vsak drugi."

Ta presbiterijanski minister je bil nekoč sam de-
lavec, toda je šel v šole in postal to, kar je sedaj. Zani-
mal se je za delavstvo in proučeval njegove težnje in
želje.

Zato je rekel nekoliko tednov malo drugače:
"Pravijo, da so boljševiki, socialisti, sindikalisti,
radikalci in anarhisti na svetu. Seveda jih imamo. In
zakaj jih imamo, se moramo vprašati. Če smo jih mi
sami napravili iz dobrih ljudi, krivda je naša. Če so jih
napravile razmere, kdo tvori te razmere? — Ali jih ne
tvorimo mi sami, ki kažemo na nje z zlobno roko. Tudi
v tem slučaju je krivda naša. Mi moramo vedeti to:
Ako bi ljudje na svetu dobivali deleže po zaslužku in
upravičbi, dobili bi take deleže, da bi bili vsi zadovoljni
z njimi. Dokler pa eni grabijo in se mastijo z deleži
drugih, potem se ne more od današnjih razmer prič-
akovati drugega, kakor večni boj do tistega časa, ko bo-
do delavci sorazmerno plačani za svoj trud, delo in de-
lež, ob katerem držijo oni svojo odgovornost."

Opomnili smo naše čitatelje zato, ter se zadnje
case piše toliko proti organiziranemu delavstvu, ko je
med nami v Ameriki še toliko ljudi, ki služijo Zakrajš-
ku in njegovim interesom. Tu pa preostaja le ena pot:
Bodi Zakrajškov pristaš, ali: bodi naš naprednjak, in to
povej drugim, kajti: Cincanja ne maramo več, jare
gospode pa še manj. To smo mi, kaj pa ste vi?

ŠOLA.

Pred dobrim tednom sta bila
natisnjena v cenjenem listu
"Enakopravnost" dva članka,
izražajoča na času primeren
temeljiti način misli in nazore
glede prihoda novih priseljenc-
ev in priseljenih iz stare do-
movine v Ameriko.

Vsi omenjeni so mladi čvrsti
fantje in čila dekleta, ki gotovo
ljubijo svojo lepo slovensko do-
movino in marsikateri izmed
njih je pred odhodom z rosnimi
očmi podal roko in rekel
srečno nasvidenje svojim ljub-
ljenim roditeljem, bratom
sestram in drugim sorodnikom
in znancom.

Težko so se ti Jugoslavlani in
Jugoslovanke ločili od svojih
dragih, to se razume samo ob
sebi; pa "sila kola lomi" — za-
pustiti so morali rajsko rojst-
ne kraje svoje mile in ljubljene
domovine ter iti, kakor že
preje mnogi izmed nas, "s tre-
buhom za kruhom". To je za-
lostna resnica, katerega zahteva
zda nujne pomoči tukaj v
Ameriki. Da pa se bo ta odpo-
moč dosegla, bo treba najti,
kakor najhitreje mogoče, delo
za te nove naseljenke in nase-
ljenke, in da bodo mogli izvr-
ševati različna dela, bodo se
moral vsaj za silo, kakor naj-
hitreje mogoče, naučiti angle-
ščine toliko, da bodo mogli raz-
umeti, kedar se jim bo pove-
dalo, kako in kaj naj delajo.

"Brez dela ni jela", pa brez ra-
zumevanja angleščine v Ameri-
ki ni dobrega dela. — Vendar
pogum, pogum! Vse, kar so
drugi dosegli, zamorete tudi vi,
mladi naseljenki in naseljenke
doseči. Da pa to dosežete ka-
kor najhitreje mogoče, pojdite
v šolo!

Podpisani učitelj, kateri ima
po dotičnih vseučilišnih izpi-
tih iz raznih jezikov mnogolet-
ne izkušnje v poučevanju, bo
rad učil in storil vse, kar je v
njegovi moči — v začetku tudi
brez plačila, — samo, da se po-
maga našim novim naseljenkam
najti primerno pošteno delo in
si zaslužiti potrebni vsakdanji
kruh.

"Um ti je dan, če nisi za-
span", — pravi naš slovenski
pregovor. Porabite torej i Vi
ta vaš um! Pojdite v šolo ta-
koj, učite se angleščine ob ve-
čerih in delajte podnevi, koli-
kor vam bo mogoče, če se vam
menda posreči najti za prvi čas
kako lahko delo tudi brez zna-
nja angleščine. Po trimeseč-
nem rednem obiskovanju šole
vam bo pa že mogoče razumeti
marsikaj v angleščini, kar je
potrebno za raztolmačevanje
težjega dela.

Kar se tiče moje osebe, — jaz
vam bom po svoji skromni moči
rad pomagal in šel na roko v
vsakem oziru, osobito pa na ta
način, da bom učil en mesec
brezplačno vse tiste, kateri
med tem časom ne bodo našli
nobenega dela. Drugim pa se
navadno računa po 2—3 dolar-
je na mesec.

Jaz nisem bogataš, pa imam
toliko in zaslužim toliko, da se
pošteno preživim. Z veseljem
pomagam vsem tistim, ki se že-
lijo učiti in napredovati tako
daleč, da si bodo mogli pošte-
no prislužiti svoj vsakdanji
kruh. Toraj v šolo, brez obo-
tavljanja in brez strahu!

Profesor Volk.

Kaj se pravi biti predsednik Zdr. držav.

"Jaz bom pa enkrat predse-
dnik Združenih držav."
Koliko malih fantičev ni re-
klo tega. To je dedščina vseh
amerikanskih dečkov.

Nekaj mož se je sedaj v res-
nici zavzelo, da izpolnijo sanje
daljne mladosti. Izgleda tako,
da bo eden tistih, ki bo dosegel
to čast, doma iz Ohio, ker sta
oba kandidata iz Ohio. Kandi-
dat suhačev je tudi iz Ohio do-
ma. Ravno koliko dela in tru-
bla ima pač predsednik Zdrže-
nih držav?

Biti predsednik je zelo pri-
vlačno. Vsek, kdor je bil pred-
sednik, pravi, da je delo hudo in
mučno in da je polno stvari, ka-
tere se komaj prenaša. Ven-
dar vsak predsednik skuša do-
seči isto čast v drugič, če mu je
mogoče.

Samo ob sebi je umevno, da
je delo zelo težko. Najbrž sta
samo dva predsednika imela do-
bro zabavo v Beli hiši. Eden je
bil Chester A. Arthur in drugi
Theodore Roosevelt; prvi zato,
ker je bil epikurejski filozof,
drugi pa zato, ker ga je velika
oblast, katero je izvrševal, ve-
selila, kot ga je tudi veselilo
ogromno delo, ki je bilo združe-
no z njo. Kot vsak ve, je bil
Roosevelt vedno zelo aktiven.
Ko je prenehal streljati "monke-
ce" v Beli hiši, je šel še v Afri-
ko nad nje.

Predsednik Wilson je imel do-
bro zabavo, dokler se je mudil
v Evropi. Vse ga je častilo in
imenovalo največjega moža na
svetu. Bil je najbolj važna
oseba na svetu. Toda ko se je
povrnil, je njegova priljublje-
nost izginila, bil je v vednih
preprih s senatom in potem je
bil še bolan.

Vsekakor se trud dobro po-
plača. Predsednik Wilson je
prišel v Belo hišo reven. Bil je
prav tako reven kot so vsi pro-
fesorji na kolegijih, kar je po-
sebnost tistim, ki so hodili v ame-
riške višje šole dobro znano.

Navaden plumar zasluži se-

daj več kot najboljši profesor
ekonomije in plumarja tudi no-
beden ne kliče na odgovor, če
kakemu napetemu kapitalistu
kako dobro podrobi pod nos.
Torej, ko bo zapustil Wilson Be-
lo hišo, bo šel iz nje bogat mož.
On je bil eden izmed najbolj
varčnih predsednikov. Če bi
rekli, da je zapravlil ne leto "sa-
mo" \$25.000, bo "kvital" s pri-
bližno \$400.000, katere je pri-
hranil. Njegova letna plača
znaša \$75.000.

Resnica je, da predsedniku
ni treba zapraviti niti \$25.000
na leto, morda niti polovico.
Potrebnih stroškov ima malo,
ker plača vse stric Sam, kar
predsednik potrebuje.

Torej začnimo, kaj on vse do-
bi. Država ga preskrbi s pro-
stim stanovanjem. V hiši je
tudi vse potrebno pohištvo. Luč
in kurjavo dobi zastoj in sko-
ro vse služabniške plače plača
zvezna vlada iz zakladnice. Hi-
šino, ki pomaga predsednikovi
ženi, plača stric Sam in tudi
"purs", — sluga ponižen, gos-
pod predsednik — plača Stric
Sam iz svojega žepa. (Na sala-
mensko ima globoko mošnjo ta-
le stric Sam.)

Stiri "hišine", ki so pa mož-
ki, pospravijo vse v nadstropju,
kjer stanuje predsednik. Plača
jih stric Sam iz zvezne zaklad-
nice. Ravnotisto naredi z oni-
ma dvema ženskama, ki pereta
"srajce, rokavce, rute in peče".
Hišnik, katerega uradno naziv-
ljejo "steward" in hišni oskrb-
nik tudi dobita plačo iz zvezne
zakladnice.

Nadalje prideta dva soferja,
ki vozita predsednika okrog v
avtomobilih. Za dva avtomobi-
la je plačal prijazen, bogati in
darežljivi stric Sam \$24.000, ko
sta bila nova. — No, prijatelj
Ford jih pa že ni naredil. To
bi bilo malo premalo za stric-
a. Morda bi pa predsednik tu-
di "kikal", kdo ve? — Tudi taj-
nico, ki pomaga predsednikovi
ženi, plača kongres, kadar "vali
sodove s prasičjim mesom."

(Kaj se pravi "valiti sodove s
prasičjim mesom, bomo ob pri-
liki že razložili. Kadar se kon-
gres in senat ukvarjata s tem
zanimivim delom, tedaj se širi
kljub do deželi, da sta senat in
kongres že zopet pri "pork bar-
rel rolling.")

Kar preostaja predsedniku,
je to, da mora zjutraj zgodaj
vstati in leteti v grocerijo, da
si nakupi "bolhema", pa eno
stručo kruha, par "benenosov"
ali pa škatlo starih sardin za
"lonč". Glejte, pa smo se zmo-
tili. Vse to naredi kuhar, ki
mora iti na market, ali pa dva

njegova pomagača, ali pa po-
možni kuhar. Predsednik ni
more na market, ker je "biti"
za narodno ligo in pa ker se
senatom rad skrega. Kuhar
sta pa menda zato dva, da
eden odpove službo, drugi sto-
pa na njegovo mesto. Posle je
na zelo hudo dobiti dandanaš-
no in če še povemo, da mora
predsednik plačati, če se ka-
kikstra stvar zgodi, mora ste-
denarje samo za one, ki gleda-
na to, da ni lačen. Edino za-
stvar je, ki hudo nese doli pri
sednikovo plačo in je za
Predsednik Roosevelt je zapu-
vil mnogo denarja, da je za-
bi denarje, val svoje prijatelje.
ga tiče, je Wilson zelo štedil
denarjem.

Odkar so postavili Belo hi-
pa do danes, so vtaknili že sto
milijone vanjo. Več kot en mi-
ljon so dali za opravilo
Kot so preračunili stane \$35.000
na leto, da hišo vzdržujejo in
ko, da se more notri stanova-
Predsednik Roosevelt je za-
naenkrat v Beli hišo \$55.000
ko jo je hotel malo prenovi-
Za vse to skrbi kongres, ki
bi denarje, o well, že veste.
zraka. Seveda!

Recimo torej, da hoče pre-
sednikova žena imeti novo
progo v hali, ali pa nove za-
re. Za to ji ni treba vpraša-
moža, če bo on zadovoljen. On
reče oskrbniku, da jih kupi.
ko naših čitatelj bi bile ra-
rem zahtevajo denarje, tedaj
oskrbnik plača iz zvezne zaklad-
nice. Mimogrede vprašamo, ko
naih čitatelj bi bile ra-
na mestu predsednikove žene
(Kristalajzen, vse so vstale, o-
nez, reci no, reci, da naj zopet
sedejo. To so samo besede.)

Potem pridejo razne zabave.
Kar se teh tiče, ima predsednik
kova žena prosto roko. Za go-
bo ji ni treba skrbeti. Mar-
Band je vedno pripravljena
najnovejšimi komadi, z "big
and rag time", ali pa z Mo-
ovimi ali Wagnerjevimi komi-
di. Zabava stane zelo malo.
Godba pride zastoj, in za o-
lice se tudi ni treba bati, da
jih primanjkuje.

Rože so zelo drage. Pa
stanejo preveč, imajo mnoge
cvetličnjakov in ko je na ve-
izredna zabava, takrat napo-
jo hišo od vrha do tal s cvet-
cami, ki so bile prinesele
vseh koncev sveta. Če vrta-
niso zadosti dobre, tedaj po-
po lilije in največja izbira
lij je je vedno na razpolo-
Vsako jutro v letu napo-
vaze s svežimi cveticami.
Ena izmed gred je vedno

(Dalje ra 4. strani.)

Skušnjave Tomaža Krmežljavčka.

(Dalje)

"O moja ljuba preskrbana Katrica," so vzdihova-
li gospod Janez Bradavica in so objeli in pritiskali k
sebi kuharico. "Tako te imam rad, moja ljuba Katri-
ca, tako od srca rad — ah, Katrica, daj mi poljub-
ček."

In dasi je bila kuharica v sami srajci, se ni bra-
nila objemov gospoda Janeza Bradavice, nego je vro-
če vračevala cmakanje župnikovo. Gospod Janez Bra-
davica ji je eno roko ovil okrog vratu, drugo je polo-
žil skušnjavi na obraz in še Tomažu, ki se je bavil na
veji se je zdelo, da je njegov dušni pastir neskončno
srečen.

Tedaj pa je Tomaž zagledal čevlje, ki jih je bil
mežnar pri begu pustil v kuharičini sobi. Ravno te-
daj jih je zagledal, ko so gospod Janez Bradavica z
nogo zadeli ob te čevlje. Tomaž ni vedel, kaj se je
z njim zgodilo. Zmešalo se mu je v glavi, popolnoma
se mu je zmešalo.

"Ježeš — mežnar je čevlje pozabil," je Tomaž v
tej svoji zmešanosti zaklical na ves glas in je v ti-
stem trenutku izgubil ravnotežje ter z drevesa zlete-
na tla in tamkaj obležal brez zavesti.

Nič ni Tomaž vedel, koliko časa je ležal pod ja-
blanjo. Ko je prišel k sebi in odprl oči, je videl, da
kleči poleg njega kuharica in ga moči z mrzlo vodo,
gospod Janez Bradavica pa so hodili okrog njega, ka-
kor razkačen lev in so oštevili ljubo Katrico.

"Sram te bodi," so se jezili gospod Janez Brad-
avica. "Sram te bodi! Kolikrat sem ti že rekel: —
ugasni luč, kadar bolhe loviš. Pa ne, pa ne! Kdaj in

kje si že videla pošteno žensko, da pri luči bolhe lovi?
Oh, sram te bodi! Pri odprtem oknu in pri luči loviš
bolhe, da te hodi mežnar nadlegovat in date hodijo
otroci gledat. Ti, ti — mesalina."

"Če sem jim preveč mesena, naj pa drugo vz-
amejo," je razžaljeno zaklepetala ljuba Katrica. "Saj
je dosti žalostno, da imajo mežnarja, ki se ponoči vti-
hotaplja v mojo sobo in ga moram z okna pehati in
da so otroke v šoli tako slabo vzgojili, da hodijo gla-
dat, kako ženske bolhe love."

Tomažu se je zdelo, da stori najpametnejše, če
se o tem kritičnem trenutku ne gane. Zatisnil je zo-
pet oči in se delal nezvestnega. Tako se je ognil
vsem neprijetnim vprašanjem in odgovorom, ki jih
je bilo pričakovati in je lahko nemoteno poslušal, ka-
ko sta se pripravila ljuba Katrica in gospod Janez Bra-
davica.

Konec tega prepira je bil, da sta župnik in kuha-
rica nesla Tomaža v farovž in ga položila na posteljo.
Ker Tomaž le ni hotel priti k sebi, je začelo župnika
skrbeti, da si je fant pretresel možgane in odločil se
je, da gre klicat zdravnika in Boltežarja Krmežljav-
čka. Zdaj se je pa Tomažu zdelo umešno, da se pre-
budil iz svoje nezvestnosti. Odprl je oči in se plaho
ozrl po sobi. Bilo ga je res strah, kaj se z njim zgodi.
"Oh, da si le prišel ksebi," je zavdihnila ljuba
Katica: "Ali te kaj boli?"

Tomaž sicer ni občutil nobenih bolečin, a sodel je,
da mu ne more škodovati, če bolesto zastoka. Nje-
govo stokanje je zadovoljilo kuharico in župnika.

"Daj mu malo konjaka," je rekel župnik in ko je
Tomaž izpil izbornjo kapljico, se je počutil tako dob-
ro, da je potolažil župnika in Katrico z izjavo:

"Vse me boli in ves sem neumen — prosim, pu-
stite me domov."

"Le tu ostani, Tomaž, le miren bodi in zaspi. Saj
si priden fant." Tako je govoril gospod Bradavica
in je dal Tomažu zopet čašico konjaka. "Malo mese-
čen si, kaj ne, Tomaž, pa se ti včasih kaj sanja? Da,

sanje so časih hude. Kaj se človeku vse ne prikazu-
je v sanjah. Tebi se je gotovo kaj hudega sanjalo.
Pa le miren bodi in nič ne govori, sanjalo se ti je,
prav hude sanje si imel, da, hudesanje, pa bo že bo-
lje."

Tomaž je bil z župnikovim priporočilom, naj nič
ne govori, prav zadovoljen. Ko je zavžil že tretjo ča-
šico konjaka, je bil tako ometen, da sploh ni več mo-
gel govoriti, marveč se je stegnil na postelji in je
trdno zaspal.

"Fant le morda ne bo pozabil, kar je videl, in si
ne bo dal dopovedati, da se mu je sanjalo," je menil
gospod Janez Bradavica ves otožen in potr. "Oh, za-
kaj se ni ubil ali si vsaj možgane pretresel. Lahko
bi mi mnogo škodoval in nikoli ne bom imel več mi-
ru, če ga ne spravim proč."

"Kam ga pa hočete spraviti in kako?" je vpra-
šala Katrica, ki je tudi želela, da bi mirno in nemo-
teno živel v mračnoselskem farovžu. "S Krmežljav-
čkom je težko govoriti."

Gospod Janez Bradavica je bil ves žalosten in ni
vedel, kaj bi storil. Naenkrat pa je skočil s stola.

"Krmežljavček je danes gotovo pijan," je dejal
veselo. "Danes bo najlažje z njim govoriti in se
najceneje z njim domeniti. Fant tako ni njegov, mor-
da se ga bo še rad odkrtil. Kar iskat ga grem, saj
je gotovo še v krčmi."

Gospod Janez Bradavica ni čakal odgovora lju-
be Katrice. Napravil se je v naglici in šel iskat Bol-
težarja Krmežljavčka, ki je ob tisti uri še vedno se-
del v krčmi in se z vinom tolažil, daga je zapustila
Neza.

"A — gospod župnik — živio — še en šefan na
mizo!" Tako je pozdravil Krmežljavček gospoda Ja-
neza Bradavico. "Naj sedejo k nam — danes ga bo-
mo še nekaj pognali!"

"Zahvalim — zahvalim," je odgovoril župnik.
"Pozno je že, vsak čas bo polnoč — a z vami bi ra-

nekaj govoril. Krmežljavček, nekaj važnega, da
kaj važnega.

Krmežljavček se je spomnil, da je imel pri-
župnik Matevž Stebalar jako neprijetno navado,
je časih z ljudmi izpregovoril resno besedo brez
Zato se je nekaj obotavljal. A domislil se je, da
da je gospod Janez Bradavica ves drugačen in
je sledil župnikovemu pozivu in šel iz hiše.

"Krmežljavček, vi ste spet pijani," ja začel
nik.

Krmežljavček se je takoj ustavil in slovesno
testiral, a župnik ga ni pustil govoriti.

"Le poslušajte me," je dejal. "Saj za svoj de-
ste lahko pijani, kadar hočete in kolikor hočete."

"To je pa metna beseda," je zadovoljno vzkli-
nil Krmežljavček. "Prav pametno so rekli. Za vs-
denar je lahko vsak pijan, kolikor hoče. Prav za-
voljen sem z njimi, gospod župnik."

"Ali, Krmežljavček," je nadaljeval župnik.
imate tudi sina. Tomaž je nadarjen dečko. Šk-
bi bilo zanj, če ne bi prišel naprej. Ali kdaj mis-
kaj bo iz fanta?"

"Ne," je odgovoril Krmežljavček. "Meni
nič mar. To sploh ni moj sin! Naj skrbi zanj
govih dvaintrideset očetov!"

"Tiho, tiho," je zaječal gospod Janez Brad-
"Nikar tako na glas! Kdo na svetu pa ima dvain-
deset očetov?"

"Moj fant jih ima, ki pa ni moj, marveč žup-
Stebalarja in..."

"Tiho, tiho! Saj vem, da Tomaža ne ljubite
da nečete biti njegov oče. A ker je fant tako ne-
čen, da je mater izgubil in da nima očeta..."

"Dvaintrideset jih imam," se je oglasil Krmež-
ček odločno in slovesno.

"Vidite, Tomaž je mesečen, da, mesečen," je
tel župnik Janez Bradavica.

"Kaj še! Smešen je!" je pripomnil Krmež-
ček. "Požrešen je, pa ne mesečen." (Dalje jutro)

BEDAK MARTIN.

Spisar Ksaver Meško.

(Dalje) Kakor

razjarjeno na starajočo se lju-
bico zemljo je viselo solnce,
razbeljena jeklena obla, od jut-
ra do večera na visokem nebu,
čistem in brezoblačnem, kakor
da ga je obrisala roka čez vse
snažne in natančne gospodinje.
Vse je trpelo: zemlja, vsa
utrjena, izmučena, vsa ranje-
na; trava, ki je rjavela v tej
razbeljeni peči in se dan na dan
bolj sušila, bolj ležala nazaj v
zemljo, kakor bi se hotela tam
skriti pred temi neznosnimi
žarki; drevice, ki se mu je list-
je, v pekoči bolečini zvijalo;
živina, ki je pogrešala tečne
paše in je trpela žejo ter v sta-
jah zamolklo in proseče muka-
la; ljudje, ki so v gorečnem
ozračju komaj, komaj dihal in
so bili povsem obupani, ker so
videli ves svoj trud izgubljen,
vse upe na bogato žetev neus-
miljeno uničene. "Kaj bomo
jedli, kaj pili, s čim se bomo
oblačili?" je trkalo dan za
dnem na srce tesno, težko
vprašanje. Klicali so usmilje-
ne božje, priporočali se vsem
štirinajstim pomočnikom in si-
li in svetim patronom za dež,
mogočnemu gromovniku sv.
Elji in dobri sveti Šolastiki,

ki je nekoč s kratko molitvico
izprosila mogočen naliv. A
zdaj ni nihče ničesar izprosil.
Tedad so se napravili vaški
možje veljaki k staremu župni-
ku in so mu rekli: "Gospod, ko
bi šli s procesijo na Sv. Goro!
Morda zadobimo tam milost, in
se nas Bog usmili."
"Pa pojdemo!" je radevolje
pristal župnik na njih prošnjo.
Živel pa je v tistem času v
širnih lesah za vasjo star, svet
puščavnik. Kar pomni sedanji
rod, je živel tam. Devetdeset
let najmanj mu je moralo bi-
ti, če ne blizu sto, je šla govo-
rica med ljudmi.

Nihče ni vedel ničesar natan-
čnejšega, kdo da je, odkod da
je prišel v te kraje, v tiste šir-
ne, mračne gozde. Drvarji so
ga izsledili nekoč tam. Pred
votlino v skalovju, obrastem z
mehom, je sedel, mirno kakor
pohodnik iz kamena, in je zakri-
val lice z rokama, ves potop-
ljen v premišljevanje. Ni se
zmenil za drvarje, ki so ga za-
čuden ogledovali, morda jih
niti niti videl ni.

Vprašali so ga: "Kdo? Od-
kod?" pa jim je odgovoril le
besedo: "Grešnik." Molče in
dostojanstveno kakor velik go-
spod jim je pokimal v slovo in
je izginil v duplino.

Scasoma so se širile govori-
ce: "Menihi na Sv. Gori vedo,
kdo da je. Oče gvardjan zaha-

ja k puščavniku, tudi jedi mu
pošilja iz samostana." Da je
mogočen gospod, ki je ubil v
srdcu poročeno mu nezvesto že-
no in dela zdaj pokoro za greh
svoje neukročene jeze, je ba-
jalo ljudstvo. Vprašal je kdaj
kdo menih na Sv. Gori, kdo da
je ta tujec, upajoč, da mu raz-
jasnijo temno skrivnost. A ti
so odgovarjali na taka vpraša-
nja kratko: "Svetnik."

Pa so vaščani v bridki seda-
nji stiski zaprosili domačega
duhovnika: "Ko bi mogli pre-
govoriti puščavnika-svetnika,
da gre z nami! Morda bi nas
Bog prej uslišal."

Duševednemu pastirju v prvem
hipu ta želja ni bila baš po-
všeč. Rekel si je: "Kaj pa jaz?
Ali sem mar jaz nič? Jim li
nisem več dovolj dober?"

A kmalu je premagal v sebi
satana napuha. In je privolil
in pritrilil z vsem srcem.

"Dobro poprosimo ga! Ne
meša se sicer med svet, nikoli
še ni storil ničesar sličnega. A
v tej vseobčni nadlogi se nas
morda usmili in nam pomore s
svojo priprošnjo. Pojdem ga
sam prositi in dvojce najveljav-
nejših mož iz fare."

Res so šli in ga prosili za
božjo voljo in v božjem imenu.

Sveteč je izpočetka poslušal
ves začuden. Ko so mu vse
razložili in potožili, je dolgo
molčal in razmišljal. Hipa-
ma so mu pa stare oči zable-
stele. Strmele so mu nepregib-
no in kakor v velikem začude-
nju v praznino tik ob možeh,
kakor da gledajo tam nenavad-
no prikazen. Lice, velo, vse
gubasto od starosti kakor skor-
ja starega doba, se mu je po-
mladilo, se mu razjasnilo in se
mu svetilo, kakor da ga ožarja
s svojo toploto in lepoto ve-
lika notranje veselje.

In naenkrat je odločil: "Pri-
dem."

Napočilo je jutro, določeno
za spokoro in prošnjo procesi-
jo. (Dalje.)

PADEC.

Pri mizi v gostilni so pripo-
vedovali vsakovrstne lovske do-
življaje. — Sivkasto moder to-
bakov dim je plaval nad glava-
mi petih ali šestih mož krog
okrogle mize v vsak kotiček
nizke sobe.

Sivolasi lovski čuvaj je pri-
čel pripovedovati: —

— Ko sem bil deček, star ne-
kako petnajst let, me je vzel k
sebi stric, ki je imel v gorenj-
skih hribih velik lovski revir
pod svojim nadzorstvom. — Že
kot malega dečka so me dolo-
čili za lovski poklic in kot otrok
sem spremljal svojega očeta
pri njegovih pohodih skozi
gozd ter kazal veliko veselje do
vsega, kar je imelo stik z goz-
darstvom. —

Pri stricu sem videl marsikaj
novega. Gore, skale in pečine
in nikdar se nisem naveličal la-
ziti naokrog. —

V revirju je bilo zaposlenih
že daj časa par divjih lovec-
ev, katerim moj stric ni mogel pri-
ti na sled. Prizadeh so mu že
precej škodo, in stric me je po-
vrh posvaril, naj ne skušam
prekrizati njihovih poti.

Jaz pa se nisem niti malo
brigal za ta svarila ter se po-
tikal danzadnem v gostih goz-
dovih in to tem rajše, ker sem
se čutil popolnoma varnega s
svojo malo puško.

Tako sem prišel nekega poz-
nega popoldne, ko je že izginilo
solnce za gorami v malo gor-
sko kotlino, sredi katere so je
nahajala loka.

V trenutku, ko sem stopil na
loko, sem videl nekako dvajset
korakov od sebe tri možke, ki
so ravno parali srno. Bil sem
tako presenečen, da sem pozab-
il skriti se za drevo ter obstal
na mestu kot prikovan. V ti-
stem trenutku pa so me tudi
zapazili divji lovci. Ko so sko-
čili na noge, sem pomešal s puš-
ko ter ustrelil. Puška pa se iz-
tega ali onega vzroka ni spro-

žila. Ko so divji lovci to za-
pazili, sta dva med njimi sko-
čila proti meni, mi iztrgala
puško ter me vrgla na tla. Na-
to pa sta mi zvezala roki in no-
gi ter privezala robec preko
ust.

Medtem pa je prišel na lice
mesta tudi tretji. — Stali so
par korakov vstran ter se oči-
vidno posvetovali, kaj naj se
zgodil z menoj. — Plašnih po-
gledov sem jih ogledoval. Eden
njih je bil že precej star, imel
črnisive lase ter male bodeče
oči v okroglem obrazu. —

Drugi je bil zelo velik, imel
črne kodraste lase ter bil zelo
zagorel v lice. Tretji je bil
manjši in mlajši kot veliki,
svetlih las in modrih oči, kot
se mi je zdelo.

Ves moj prejšnji pogum me
je zapustil. — V spominu so se
mi obudile vse povesti, katere
sem čul v hiši svojega očeta in
svojega strica. Mrzel pot mi
je stopil na čelo, čeprav sem si
prizadeval biti hraber. —

Naenkrat pa sem čul divje
lovce naglas govoriti, ne da bi
jih mogel razumeti. Končno
pa so prišli k meni in najmlaj-
ši se je sklonil preko mene re-
koč: —

— Priporoči se sedaj vsem
svetnikom, kajti tvoja zadnja
urica je napočila. Mi nismo ta-
ko neumni, da bi te izpustili,
ker bi nas gotovo izdal. Ze do-
sti zadreg si nam napravil s
svojim pohajkovanjem goz-
du. —

Ko mi je rekel to, mi je od-
vezal vrv na nogi, me dvignil
kvišku, prijel za vrat ter odve-
del iz gorske kotline na obro-
nek in od tam se naprej, dokler
se nismo ustavili pri neki zelo
strmi pečini. —

Pogledal sem navzdol ter ta-
koj vedel, kaj nameravajo z
menoj. Skala, na kateri smo
stali, je štrlela nekako meter
preko prepada, ki je bil globok
več sto metrov. —

— Ali si pogledal navzdol?
je vprašal dolgi ter se pri tem
porogljivo nasmehnil. Jaz sem
hotel zakričati, a cinja okrog
ust mi je branila. — Padel sem
na kolena pred divje lovce, a
oni so se mi smejali ter me
udarjali z rokami po ramenih
kot da me hočejo ojunčiti.

Dolgin je medtem časom pri-
vezal nekako tri metre dolgo
vrv na skalo ter rekel, nato
meni: —

Ti boš sam odločil, če ostaneš
še nadalje pri življenju ali ne.
Prijel boš to vrv na koncu in
mi te bomo obesili v prepad.
Potem se pa lahko povspneš po
vrvi, če si dosti močan. —

Hotel sem zakričati od vese-
lja, kajti vedno sem bil dober
telovadeč. — V naslednjem tre-
nutku pa je izginilo vse moje
upanje, ko sem čutil, kako sta
ostala dva pričela nakladati
moj nahrbtnik s kamenjem,
toliko časa, da me je skoraj na-
hrbtnik potegnil na tla. Nato
mi je stari zavezal oči, odvezal
vrv na rokah, dočim sta me
ostala dva držala. Par trenot-
kov sem se branil, a nato sem
se vdal v svojo usodo. —

Nato so odšli vsi z menoj par
korakov naprej. Sedaj smo
morali biti na robu prepada.
Nekdo mi je pritisnil v roke
konec vrvi in jaz sem jo stisnil
z vso močjo, kajti to je bilo
moje edino upanje. Nato so
me dvignili in čutil sem, kako
se je vrv nad menoj napela ter
sem lezel navzdol. — Z vsemi
svojimi silami sem se držal vr-
vi. — Čul sem nad seboj kro-
hotanje divjih lovec-
ev, ki so se rogali, kajti čul sem korake, ki
so izginili v daljavi. —

Naslednji trenutki so bili le
kratki, če mislim sedaj nanje
ter pripovedujem vse to, se mi
zdi kot da so bile ure.

Grozno vznemirajoča tišina je
vladala krog mené. Imel sem
pač moč viseti na vrvi, a nisem
mogel priti vspricho velike teže,
ki sem jo nosil, niti za en cen-
timeter navzgor. Skoraj bi bil
omdel, kadar sem mislil na
prepade in skoraj blazen strah

se me je lotil, kadar sem mis-
lil na smrt. Nato pa sem stis-
nil zobe skupaj. — Mogoče je
bila še vedno kaka pot za reš-
tev? — Čutil sem, kako mi je
uhajala kri iz rok in kako so
mi postajale roke brez življe-
nja ter se instinktivno oprije-
male vrvi.

Tedad pa mi je prišla neka
misel. — Če bi mogel le z eno
roko iznebiti se nahrbtnika, po-
tem bi se mogel dvigniti na-
vzgor.

Ta misel mi je vrnila moči. —
Bilo pa mi je jasno, da se mo-
ra to kaj hitro zgoditi, kajti
drugače bi druga roka obrabila
svoje moči.

Izpustil sem torej levo ro-
ko ter skušal sneti jermen s
svojega hrba. Zdrčel je na
rame ter mi pritisnil roke na
prsni. Vsled tega nisem mogel
več dvigniti roke. Strašen
strah se me je lotil. Vedel
sem, da je sedaj vsega konec.
Ne umreti, le ne umreti, je sto-
kalo v meni, dočim sem čutil,
kako so tekla zadnje kapljice
kri iz moje desne roke. Med-
tem ko sem čutil in prstih kot
sto igel, ki so me zbadale, je
ležala velika mrzlina v roko in
telo je postajalo težje in težje.

Slike iz mojih mladostnih let
so se mi podile po glavi, a to
je trajalo le trenutek in nato
sem zopet občutil v sebi ne-
skončno praznino in zdelo se
mi je kot da sem vse to le sa-
njal. Nato pa so se čuti zopet
zбудili in lotil se me je strah
pred smrtjo s podvojeno silo.

Videl sem, kako je viselo trup-
lo svinčeno na roki, kot da se
bo vsaki trenutek odtrgalo in
čutil sem, kako je roka zdrsnila
navzdol. Z zadnjim napo-
rom sem se še enkrat trdno
oprijel, a nato mi je bilo, kot
da se ne brigam za nobeno
stvar več. Zastokal sem le sla-
botno v robec, ki je bil prive-
zan krog mojih ust. Tedaj pa
je roka zopet zdrsnila navzdol
in čutil sem zavoje vrvi in nato
je trajalo le še sekundo in
spustil sem vrv s krikom ter
zletel navzdol in padel — niti
tri metre globoko v mehko tra-
vo. Mislim, da je to smrt
ter obležal nepremično. Čez
nekaj časa pa sem pričel oti-
pavati travo in svoje telo. Med
padcem se je razpočil jermen
nahrbtniku in s precejšnjim na-
porom sem s svojimi okorelimi
rokami potegnil z oči junjo,
katero so mi privezali divji
lovci. Nato pa sem odtrgal
robec s svojih ust ter naglas
zakričal. Živel sem in niti ena
kost ni bila zlomljena.

Tedad pa sem se ozrl naokrog
ter rešil celo uganko.

Divji lovci so le hoteli, da
preizkusim ves smrtni strah.
Niso me obesili nad prepadom,
temveč na drugi strani skale
nad travnikom, ki je ležal le
par metrov spodaj.

Lahko mi verjamete gospod-
je, da nisem še nikdar v svo-
jem življenju doživel tako ve-
likanske izpremembe od smrti-
nega strahu ter nepopisnega
veselja do življenja.

Možak je vtihnil ter se glo-
boko zamislil.

Pohištvo in druga domača oprava,
katero ne rabite in vam je v napotju,
je vredna denarja. Malt oglaš, za par
centov v našem listu vas bo zadovoljil
s tem, da boste hitro prodali.

Bolni Slovenski možje in ženske

Ne bodite bolni. Ako ste že dolgo časa bolelni in
tudi ako ste ravnokar pričeli hirati, in niste dobili nika-
ke olajšave, pridite k meni. Pustite, da vas temeljito
preiščem in vam odkrito povem, kaj mi je mogoče sto-
riti za vas. Gotovo ne boste razočarani.

PRIDITE
K MENI
ŠE
DANES!KONČNI
REZUL-
TATI
ŠTEJEJO

JAZ SEM USPEŠNO ZDRAVIL

nove in zastarele bolezni, kot so naprimer, krvne, kožne in neryoz-
ne bolezni, želodčni, črevesni in ledvični neredi, tudi revmatizem,
bolečine v hrstu ali sklepih, glavobol, zaprtost, neryoznost, izpahke,
katari v glavi, nosu ali grlu. NE ODLAŠAJTE, POSVETUJTE
SE Z MENOJ NEMUDOMA.

Uradne ure: 9. zjutraj do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. dop. do 2. pop.

Dr. KENEALY

647 Euclid Ave., Drugo Nadstropje, Cleveland, Ohio.

Poleg Bond's
trgovino z oblekamREPUBLIC
BLDG.Poleg STAR
GledališčaSLOVANSKA
DELA VSKAPODPORNA
ZVEZA

Združena s Slov. Podp. Dr. Sv. Barbare in s S. D. P. D.

SLOVANIC WORKINGMEN'S BENEFIT UNION

SEDEŽ V JOHNSTOWN, PENNA.

GLAVNI URAD: 634 MAIN ST.,
JOHNSTOWN, PA.USTANOVLJENA 16. AVG. 1908—INKORPORI-
RANA 22. APR. 1919.

Je močna in sigurna organizacija s 154 krajevnimi dru-
štvi, ima nad \$200.000.00 premoženja in okrog 11.00 članov.

Sprejema vsako značajno osebo ne glede na veroizpo-
vedanje, zmožno katerega slovanskega ali angleškega jezika.
Članstvo zavaruje v starosti od 18—45 leta na \$250.00
\$500.00 in \$1000.00 smrtnine in za \$1.00 ali \$2.00 dnevne
bolniške podpore. Osebe and 45—55 let starosti za \$100.00
smrtnine in \$1.00 dnevne ali brez bolniške podpore.
Zavaruje se tudi lahko samo za smrtnino brez bolni-
ške podpore.

Celo bolniško podporo plačuje za dobo 6 mesecev in
polovico iste za nadaljnjih 6 mesecev ene in iste bolezni.
Člani lahko zavarujejo tudi otroke v starosti od 2—16
let do \$200.00 smrtnine proti 10c mesečnine.

S. D. P. Z. posluje po National Fraternal Congress
lestvici.

Svoje obveznosti plačuje redno n točno.

Nova društva se ustanavljajo z osem ali več povimi
člani v starosti od 18—55 let.

Vstopnina znaša \$1.00 poleg redne mesečnine za me-
sec, v katerem pristopi.

S. D. P. Z. ima krajevna društva po vseh naprednih
naselbinah v Zdr. državah in Canadi.

Po naselbinah, kjer še ni društva S. D. P. Z., pišite za
pojasnila kako istega vstanoviti na glavnega predsednika
ali pa tajnika.

J. PROSTOR, preds.

BLAŽ NOVAK, tajnik

6120 St. Clair Ave.
Cleveland, O.634 Main Street,
Johnstown, Pa.

OGLAŠAJTE V ENAKOPRAVNOSTI

ZELO VAŽNO OBVESTILO — — —

Dr. J. V. ZUPNIK, zobozdravnik

bo premedil svoj urad iz 6127 St. Clair Ave.
kjer je posloval nad 5 let.

NA 6131 ST. CLAIR AVE.

tako v drugo poslopje pod Knausovo dvorano.

Dr. Zupnik bo v svojem novem uradu 1. Avgusta

Dr. Zupnik ne vposluje nikakih potovalnih zobozdravnikov
ali učencev, temveč posveča svojim bolnikom osebno pozornost.
Vprašajte za Dr. Zupnika in za nikakega nadomestitelja, ako
hočete zanesljivega zobozdravnika, ki posluje v okolici več let.

Vhod iz E. 62. ceste kot v Knausovo dvorano.

Najhitreje in najstalneje.

pošiljanje denarja v staro domovino je potom čeka (draft). TU-
KAJ JE KAR JE POTREBNO:

Mi vam pošljemo ček. To ček pošljete vi naslovljencu in
kadar on ček prejme, gre z njim na dotično banko, kjer dvigne
denar. Mi izdajamo čeka na vse večje banke v Jugoslaviji. — Po-
šiljamo denar tudi potom pošte in brzojavno. — Naša cena je
vedno najnižja.

Pošiljamo denar na bančne ulege na vse hranilnice v Jugosla-
viji in vam dobimo vložnice knjižnice v najkrajšem času.

Prodajamo parobrodne listke vseh parobrodskih družb. Našim
potnikom preskrbimo vsa potna izkazila brezplačno. Dobimo vam
vašo družino iz starega kraja v Ameriko. Izpolnjujemo vse jav-
ne notarske posle kot so: pogodbe, in razvratne druge postavne
listine. PRIDITE OSEBNO ALI PIŠITE ZA POJASNILA.

NEMETH STATE BANK

John Nemeth pres.

Glavnica i rezerva preko \$2.000.000.00.

v bančnem poslopiju
10 E. 22nd St.1597 Second Ave.
NEW YORK CITYThe best bite you ever had
AKO VARČNOST SE VEDNO ŠTEJE

PRIDITE v našo trgovino. Povejte nam kaj želite in
mi vam bomo postregli tako, da vam bo uživanje na-
ših jestvin privedlo nazaj oni sladki okus prešlih dni,
ko ste jih z veseljem uživali v stari domovini.

SVELE ZALOGA MESA IN GROCERIJE
Posebnost — Domače suhe gnjati, plečeta, itd.

CUJAN & MAVSAR

15805 Waterloo Rd. — GROCERIJA IN MESNICA

DR. L. E. SIEGELSTEIN

Zdravljenje lovnih in kroničnih bolezni je naša specialiteta.
308 Permanent Bldg. 746 Euclid ave. vogal E. 9th St.
Uradne ure v pisarni: od 9. zjutraj do 4. popol. od 7. ure
do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. do 12. opoldne.

Slov. Delavski Dom v Collinwood, O.

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Predsednik: — JOHN IVANČIĆ, 1280 E. 168th St.

Tajnik: — ANDREW ZUPANČ, 385 E. 162nd St.

Zapisnikar: — JOHN PRUDIČ, 1276 E. 168th St.

Blagajnik: — FRANK FENDE, 1225 E. 168th St.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: — JOHN BOHINC, 1296 E. 173rd St.

FRANK HAJNY in JOHN PAVLIN.

STAVBINSKI ODBOR: JOHN IVANČIĆ, FRANK FEN-

DE, JOHN BOHINC, PAUL ČESNIK, PAUL ŽELE.

Direktorske seje se vršijo vsak prvi in tretji torek v

meseču v Jos. Kunčičevi Dvorani.

LOKALNE NOVICE

— Frank Česen, ki je stanoval na Carl ave. oziroma si je tam končal svoje življenje. Da ne boste zamenjali s Frank Česnom, ki je baš prišel iz starega kraja. — V petek popoldne, od tretje do četrte ure, si je prejoemenjeni prerezal vrat. Našli so ga mrtvega. Življenje si je vzel radi domačih nemirov. Doma je bil iz Gorenjskega, blizu Kamnika. V Ameriki je bil val okoli sedem do osem let. Tu se je poročil ter vzel za ženo vdovo z otroci, iz njegovega zakona zapuščena enega otroka.

— Pastir iz zrakoplova, to je že kar za sport danes Amerikancem. To nam kaže dogodek, ki se je pripetel zadnji petek. Iz New Yorka so prileteli v Cleveland trije monoplani, s katerimi se je naredilo polet iz Omaha do Philadelphije, ne da bi se enkrat ustavili. V petek ob 10:30 zjutraj pa je hotela Mrs. E. E. Allyn se svojimi tremi otroci videti Cleveland iz višine, kjer plavajo oblaki. In res so sedeli že vsi v zrakoplovu, da se popeljejo v nebeske višave. Toda zrakoplov je imel slab zalet v zrak, pri čemur je zadel v telefonični drog ter padel na tla ono stran železniške proge New Central železnice, ki pelje mimo zrakoplovnega polja clevelandkega. — Oče otrok, ki je videl ta padec, se je ustrašil, kajti že je mislil: vse je mrtvo. Pohitel je z delavci na zrakoplovnem polju na prostor, kamor je padel zrakoplov. Toda še niso prišli do železniške proge, že jim je vsa familija prihitela nasproti, zdravi in čili, kakor da se vračajo iz gorskega izleta. Desetletni Rolin pa je vzel v roke fotografski aparat in vzel sliko od ponesrečenega zrakoplova. Drugi pa so se smejali. Nato so vprašali nezadovoljne goste, če bi hoteli polet v drugem zrakoplovu. — "Seveda," so odgovorili vsi, ter vsedli v drugi zrakoplov, kateri jih je vozil eno uro nad Clevelandom.

— Miss Rose Eiste iz 4927 St. Clair Ave. je bila povozena doma pre dhišo. Avtomobil je peljal čez njo. Prepeljali so jo v St. Clair bolnišnico. Zlomljenoma vratno kost.

— H. Kiršnik je dobil poročno dovoljenje, tako tudi njegova družica P. Volk. Živita na 1855 Beerford Ave.

— Uradniki od lokalne unije Restaurant Employees League of America bodo pozvani na zaslišanje pred zveznim sodnikom Westernhaver. Zaslišanje se vrši 6. avgusta. May Co. je vložila tožbo, v kateri zahteva, da se napravi konec takozvane "picketing", katerega napravljajo bivši uslužbeni v restavrantu omenjene družbe.

— V Charity bolnišnici se nahaja v kritičnem stanju Mrs. Mary Bailey iz 2323 Central avenue. Omenjena je bila v prepripi z neko drugo žensko, katere ji je prizadela nevarne rane z nožem.

— "Pustite me govoriti z policajem," s katerim sem govorila včeraj," je poklicala neka ženska na policijsko postajo. "Ali vam je še kaj v spominu, kdo je bil izmed policajev?" je poizvedovala uslužbenka pri telefonu na postaji. "Na postaji imamo samo 1,500 mož."

"Ne, ne morem se spominjati," je odgovorila radovedna ženska.

Uslužbenka pri telefonu je želela izvedati natančneje in je nadaljevala: "Kaj je pravzaprav na tem, ali imate kako pri tožbo čez koga?"

"To ni vaša zadeva," ježno odgovori nazaj in zapre telefon ženska, ki je hotela imeti pojasnila, dasi je bilo nemogoče ista me vselej lože, rad sedi med drugimi, da ni sam.

— Neki rojak je pred nedavnim prišel oziroma se povrnil iz starega kraja. S seboj je pripeljal mlado ženo. Ko je z vlakom došel v Cleveland, je hotel svoji izvoljenki razkazati čuda s tem, da je hodil peš do svojega bivanja ničmanj kot devet milj. Seveda, mladi ženi ki to ni ugajalo, kajti ona si je vse drugače predstavljala novo deželo — Ameriko. Posledica pa je bila ta, da si je mlada Slovenka privolila boljše ugodnosti — in svobodo. Kratko rečeno: V starem kraju nimajo na kmetih pouličnih železnice, kakor tudi ne avtomobilov.

— Ali dobivate redno vsak dan list na svoj dom? V slučaju, da ga niste prejeli, sporočite nam takoj, da se vse pravilno uravna in izvrši, da boste redno dobivali list vsak dan. Mi vam bomo hvaležni in pripravljeni vsakikrat napraviti uslugo.

KO JE NAŠEL?

V soboto večer je bilo izgubljenih \$410 med 55. cesto in Standard Ave. do 53. ceste. Pošten najditelj je nadvse proščen da prinese najdeno svoto ali na 5410 Standard Ave. ali naj se zgleda v našem uradu, zakar dobi primerno nagrado. (181—83.)

Nadaljevanje iz 2. strani

menjena samo za Belo hišo. Tam raste v gorki gredi grozdje za predsednikovo mizo, grozdje, katerega ne obira vsak. Še manj pa je.

Predsednik in njegova žena ne plačata nikdar za telegrame, tudi za pismeni papir ni treba dati denarja. Kadar pošljeta povabila na večerjo, takrat jih odnese poseben človek.

Malokaterim je znano, da ima predsednik letno hišo v Washingtonu. Hiša leži v krasnem parku, ki obdaja Soldier's Home. Lincoln, Grant in Arthur so preživeli vroče mesece tam, ko niso mogli drugam na počitnice.

Če se je preje peljal predsednik kam ven iz mesta, tedaj se je zbrala velika množica, katere bi ga bila rada videla. To ni bilo samo nerodno, ampak tudi nevarno. Pri taki priliki se je skrnil Charles Guiteau za vrata in ustrelil predsednika Garfielda v hrbet na kolodvoru Pennsylvanija železnice.

To se ne bo zgodilo nič več. Ko gre predsednik na potovanja, tedaj ga peljejo na kolodvor, kjer izstopi iz avtomobila in gre v oddelek kolodvorskega posloplja, ki je odmenjeno samo zanj. Drugega mu ni treba srečati kot ljudi, ki so vposljeni na vlak.

Predsednik se vedno pelje v svojem lastnem vozu. Cel vlak je privaten. Noben multimilijonar se ne veseli nad takimi privilegiji, kot se predsednik.

Strojveda in vsi uslužbeni so izbrani ljudje, ki imajo dovolj skušenj, na katere se more zanesti. Predsednikov vlak ima vedno prosto pot in mu ni treba čakati. Gre, kadar predsednik določi, pa naj bo potem še toliko tovornih voz, napolnjenih s premožnim na tiru.

Še ni došlo nazaj, ko se je vozil predsednik na kompanijske stroške. Potem se je poizvedovalo kongresu luščina raz oči, in odmerili so mu \$25.000 na leto, da si kupi vozne listke, itd.

Predsedniku ni treba plačati za zdravniško službo in oskrbo. Vlada mu preskrbi vse, medicino in zdravila zastoj. Zelo prijetno! Kar se tiče gledišča, mu tudi ni treba skrbeti, da ne bi dobil sedeža zastoj. Vsa gledališča skušajo, da ga privabijo in mu daje lože na razpolago, samo da reče besedo. Predsedniška gre rad v gledišče, a ne vzamila, dasi je bilo nemogoče ista me vselej lože, rad sedi med drugimi, da ni sam.

— Pisma imajo v našem uradu sledeči: Frank Pucelj iz Radovljice; Rezi Novak iz Radna, in August Grobljšek iz Ljubljane. Gori imenovani so prošeni, da se čimprej zgledajo za pisma.

Santklarski kozel.

Neki možki iz New Yorka pravi, da se mu še nikdar ni zahotelo, da bi poljubil žensko. Nas ne briga prav nič, kakšne počutke ima, ampak gotovi smo, da ni bil še nikoli na St. Clair cesti.

Vselej se priporoča vsaki ženski, da šteje do deset, predno udari moža samo enkrat.

France: "Kdaj v življenju si imel najhujše sanje?"

Jože: "Baš včeraj zvečer, ko se mi je sanjalo, da sem prišel v stari kraj, pa sem moral služiti srbskemu Petru."

Mati hčeri: "Mimica, ti ne smeš poljubovati sosedovega Petra. To je prepovedano."

Mimica: "Mama, tudi Adamu in Evi je bilo prepovedano jesti sad od drevesa sredi raja, pa sta ga vseeno jedla."

Jože: "Si me videl včeraj?"

France: "Ko si bil pijan?"

Jože: "Nisem bil pijan, ampak imel sem duševne boje z rozinovcem."

Jakob: "Janez, ta-le človek je pa neumen."

Janez: "Jakob, tako se ne pove pri izobraženi družbi, ampak reci: On trpi na pomanjkanju svežih možgan."

Združene države so kupile za \$58.000.000 poljskih bondov. Šele v šestih letih bodo zreli ti bondi. — Drugo pa si mislite sami.

Če bi bil predsednikom Združenih držav izvoljen — katoliški predsednik, potem bi bila nevarnost, da nam zmanjka katoliških škofov in Zakrajška v Chicagi. O sveta božja previdnost, kako si velika.

Francelj: "Pepca, zakaj pa si huda danes?"

Pepca: "Včeraj sem poljubil nekega škrica, ki mi je obljubil, da me poroči, če bom kaj kmalu stara osemnajst let."

Francelj: "Škoda, da je že minul tisti srečni dan."

TEŽAKI

ZGLASITE SE PRI

THE CANFIELD OIL COMPANY.

WORKS NO. 2.

WHEELING & LAKE ERIE RAIL ROAD.

(180—86.)

Sedaj, ko so se

razmere v domovini nekoliko uredile, lahko zopet pošljete denar v domovino v KRONAH.

Pošiljamo še vedno tudi v DO-LARJIH ki je najboljši in najsigurnejši način pošiljanja.

Ne odlašajte in pošljite še danes, ko so cene še nizke.

Pošiljajte v lirah.

50 lir	3.70
100 lir	6.80
300 lir	20.40
500 lir	32.00
1000 lir	64.00

Pošiljajte denar skozi vašo lastno slovensko podjetje, kjer se vam pošteno postreže v vseh ozirih.

THE JUGOSLAV Foreign Exchange.

6418 ST. CLAIR AVE.

Uradne ure vsak večer od 5. do 8. ure.

NAROČNIKOM V OHIO IN PENNSYLVANIJ.

V par dneh bo odšel potovanja naš potovalni zastopnik Mr. Josip Ivanetič. Zastopnik Ivanetič bo najprej obiskal rojake po državi Ohio in potem pa državo Pennsylvanijo. Mr. Ivanetič je opravičen pobirati naročnino za list Enakopravnost in vse druge stvari, tičuče se naše tiskarne. Ker je list in tiskarna podjetje, pri katerem so zainteresirani zavedni delavci in za napredek delujoči rojaki, pričakujemo od zavednih rojakov po omenjenih državah, da mu bodo šli na roko v vseh zadevah, za kar se zahvaljujemo za njih naklonjenost že vnaprej. Uprava Enakopravnosti.

KATEREGA VESELI kupiti lepe in rejene prešice, naznanjam da jih imam zopet večjo množino, katere lahko kupite poceni. JAMES ROBICH, E. Giller, Euclid, O. (180-82)

ČLANOM DR. "RIBNICA" ŠT. 12 S. D. ZVEZE

naznanjam, da sem se preselil, iz 6103 Glass Ave. na 1148 Norwood Rd. Obenem tudi opozarjam člane, da se vsak vdelež prihodnje seje, 15. avgusta, ker bo treba rešiti več važnih vprašanj.

Asesment bom pobiral samo na mesečni seji in 24. po seji v S.N. Domu, dvorana št. 6. od 7. do 8. ure zvečer.

LOUIS ORAZEM, (180-8-83) tajnik.

DRUŠTVENI TAJNIKI V COLLINWOODU POZOR!

Dne 3. avgusta, v torek zvečer, se vrši sestanek vseh tajnikov podpornih društev, sam. pod. društev, izobraženih društev, klubov in organizacij brez razlike mišljenja ali prepričanja, v mali dvorani Slov. Doma v Collinwoodu. Vsi tajniki ste uljudno vabljeni, da se zagotovo odzovete temu vabilu in zagotovo pridete na naš važen skupen sestanek. V slučaju, da vam čas ne dopušča naznanite predsedniku, da vas on zastopa. Na svidenje v torek zvečer: Lok. Org. J. R. Z., št. 17. G. M. KABAY, tajnik. (179-81.)

MALI OGLASI

SOBA SE ODDA za dva fanta na 1064 Addison Rd. (181)

VI POTREBUJETE KNJIGO.

Dr. Kern je nad deset let zbiral gradivo za angleško-slovenski besednjak. Vedel je, da Slovenci potrebujejo dober obsežen slovar pri učenju angleščine. Knjiga obsega 25.000 angleških besed z izgovorjavo in slovenskimi pomeni. Če vas angleški jezik zanima in se ga želite priučiti, si jo naročite. Kupite jo za svoje otroke, da se uče pravilne slovenščine. V vsaki hiši bi moral biti en izvod na razpolago celim družinam. Angleško-slovenski besednjak naročite na sledeči naslov: DR. F. J. KERN, 6202 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio. Cena obsežni knjigi je 5 dolarjev s poštnino vred. Istotam lahko naročite Zormanove pesmi za \$1.25.

O. S. Princeton 245 Bell Rosedale 6353-W.

JOS. VOVK 1123 Addison Rd. AVTOMOBIL ZA VSE SLUČAJE. se priporočam.

Iščemo mlade može za učenje dela v (hot mill) 73-34c na uro in osemurni delavnik. Plača od tonaže, ko ste enkrat izvežbani. Tudi 20 možkih za naš strip mill department. Izredna priročnost, kajti mi večamo našo tovarno. Oglasite se pri najemnevalnem uradu. (179-81.)

TRUMBULL STEEL COMPANY. WARREN, O.

se prodaja alij zamenja. Farma, 141 akrov; obdelana in posejana z ovsem, pšenico, krompirjem, koruzo, ajdo, itd. dalje 15 prašičev, 60 kokoši, trije konji in tri krave, se prodaja ali zamenja za posestvo v mestu. Za pojasnila vprašajte pri L. F. TRUGER 1038 Addison Rd., Cleveland, O. in sicer od 1 do 3. ure popoldne, v soboto od 5 do 7. zvečer. (174—91)

MLAD FANT, katerega veseli tiskarski posel, se sprejme v svojo službo. Vprašajte v uradu Enakopravnost.

SPREJEM V DRUŠTVO "SLOVENIJA" je prost vstopnine v mesecih juliju, avgustu in septembru \$6 na teden podpore. Usmrtnina \$250.00.

UPRAVNI ODBOR: Frank Špelko, predsednik, 3504 St. Clair Ave. Louis Tomišč, podpredsednik, 3017 St. Clair Ave. Josip Gramc, tajnik, 1395 E. 43rd St. Frank Kočvar, računski tajnik — 1425 E. 39th St. John Fortuna, blagajnik, 1401 E. 47th Str.

AKO GREŠ PO ST. CLAIRJU NE POZABI obiskat FRANKA, kjer te pošteno postreže in sprejme po domače. Na razpolago imam raznovrstne neopijne pijače, izvrstne kvalitete smotk. Posebnost za toplejšje vreme — SLADOLED — Vse to dobiš pri dobro znanim rojaku FRANK KUNSTELJU 6117 St. Clair Ave.

RAFAEL POLŠAK. 181-83-86 1065 E. 66th St.

NAZNANILO. Cenjenemu občinstvu v Clevelandu in okolici naznanjam, da brusim britve, škarje, nože in sploh vse, kar spada v to obrt. Ker sem v tej stroki izučen, kajti delam že sedem let, kar vam jamči za vsako delo, katero jaz napravim. Toraj se vam toplo priporočam.

VACATION TRIP That Satisfies THE summertime will soon be here and with it the joy of a vacation trip. Where are you going? The Great Lakes is the most popular and experienced travel agency on business and pleasure trips. The D. & C. Line Steamers embody all the qualities of speed, safety and comfort. The freedom of the decks, the cool refreshing lake breezes, D. & C. a Service Guarantee. Daily Service May 1st between Detroit and Buffalo. Leave 6:00 P. M. Arrive destination 9:00 A. M. Daily Service April 1st between Detroit and Cleveland. Leave 11:00 P. M. Arrive destination 6:15 A. M. MACKINAC ISLAND Service June 14th to Sept. 14th. 3 trips per week June 14th to July 1st. July 1st to Sept. 14th, 4 trips per week. Between Detroit and Buffalo Use Your Rail Tickets Send 2¢ Stamp for Illustrated Pamphlet and map of Great Lakes. Address L. G. LEWIS, G. P. A., Detroit, Mich. DETROIT & CLEVELAND NAVIGATION CO. A. A. SOBANTA, President and General Manager. J. T. MCNULTZ, Vice-President.

Članom dr. "Ribnica" št. 12 S. D. Zveze naznanjam, da sem se preselil, iz 6103 Glass Ave. na 1148 Norwood Rd. Obenem tudi opozarjam člane, da se vsak vdelež prihodnje seje, 15. avgusta, ker bo treba rešiti več važnih vprašanj.

Asesment bom pobiral samo na mesečni seji in 24. po seji v S.N. Domu, dvorana št. 6. od 7. do 8. ure zvečer.

LOUIS ORAZEM, (180-8-83) tajnik.

DRUŠTVENI TAJNIKI V COLLINWOODU POZOR!

Dne 3. avgusta, v torek zvečer, se vrši sestanek vseh tajnikov podpornih društev, sam. pod. društev, izobraženih društev, klubov in organizacij brez razlike mišljenja ali prepričanja, v mali dvorani Slov. Doma v Collinwoodu. Vsi tajniki ste uljudno vabljeni, da se zagotovo odzovete temu vabilu in zagotovo pridete na naš važen skupen sestanek. V slučaju, da vam čas ne dopušča naznanite predsedniku, da vas on zastopa. Na svidenje v torek zvečer: Lok. Org. J. R. Z., št. 17. G. M. KABAY, tajnik. (179-81.)

TRUMBULL STEEL COMPANY. WARREN, O.

se prodaja alij zamenja. Farma, 141 akrov; obdelana in posejana z ovsem, pšenico, krompirjem, koruzo, ajdo, itd. dalje 15 prašičev, 60 kokoši, trije konji in tri krave, se prodaja ali zamenja za posestvo v mestu. Za pojasnila vprašajte pri L. F. TRUGER 1038 Addison Rd., Cleveland, O. in sicer od 1 do 3. ure popoldne, v soboto od 5 do 7. zvečer. (174—91)

MLAD FANT, katerega veseli tiskarski posel, se sprejme v svojo službo. Vprašajte v uradu Enakopravnost.

SPREJEM V DRUŠTVO "SLOVENIJA" je prost vstopnine v mesecih juliju, avgustu in septembru \$6 na teden podpore. Usmrtnina \$250.00.

UPRAVNI ODBOR: Frank Špelko, predsednik, 3504 St. Clair Ave. Louis Tomišč, podpredsednik, 3017 St. Clair Ave. Josip Gramc, tajnik, 1395 E. 43rd St. Frank Kočvar, računski tajnik — 1425 E. 39th St. John Fortuna, blagajnik, 1401 E. 47th Str.

AKO GREŠ PO ST. CLAIRJU NE POZABI obiskat FRANKA, kjer te pošteno postreže in sprejme po domače. Na razpolago imam raznovrstne neopijne pijače, izvrstne kvalitete smotk. Posebnost za toplejšje vreme — SLADOLED — Vse to dobiš pri dobro znanim rojaku FRANK KUNSTELJU 6117 St. Clair Ave.

RAFAEL POLŠAK. 181-83-86 1065 E. 66th St.

NAZNANILO. Cenjenemu občinstvu v Clevelandu in okolici naznanjam, da brusim britve, škarje, nože in sploh vse, kar spada v to obrt. Ker sem v tej stroki izučen, kajti delam že sedem let, kar vam jamči za vsako delo, katero jaz napravim. Toraj se vam toplo priporočam.

VZGOJA IN SKRB ZA OTROKE.

Včasih ima mati z enim otrokom več sitnosti kot jih imajo po zavodih s petdesetimi. Vse to je razvada; vsak ve, da ima mati rada otroka—ampak med ljubeznijo, ki je pametna in ljubeznijo, ki je slepa, je velika razlika. In mnogokrat bo izkazala pametna mati največ ljubezni svojemu detetu s tem, da ga bo pustila v miru.

Ali je otrok kdaj maloprida? To se pravi: ali nagaja in reži, četudi ni nobenega vzroka za to? Zakaj se postavim nečigra s svojimi igračami, ampak hoče po vsi sili v naročje svoje matere, četudi bi ta rada, da bi dete spalo. Zakaj nečigra včasih zaspati, četudi se mati trudi, da bi zaspalo, ker bi bilo to najboljšje zanj?

Dete je pravzaprav podvrženo tistim splošnim zakonom, kot smo vsi ljudje. So nekateri, ki mislijo: "Zakaj bi ne bilo dete izjema—zakon sam zase?" Kdor misli tako, je navadno plačal precej drago za to. Na ta način se otroka pokvari in pokvarjeno dete je težko popraviti.

So stariši, ki mislijo, da mora biti otroku dovoljeno vse. Ampak otrok se kmalu privadi na splošna opravila in zakone. So gotove navade, katerih se mora privaditi kolikor mogoče kmalu. Ena navada je redno spanje. Potem redno hranjenje, odmor podnevi in zabava—redne kopeli, vse to pride takorekoč samo v deteta. S tem prehaja dete že v nekeake zakone in navade, ki so splošno človeški duh.

Seveda, ga moramo to priučiti—otrok ni po naravi pametno in prevdarno bitje. Mlada živalica je—ljubka in ljubezniva žival, ki ima toliko razuma ali inicijative kot kaka druga žival.

Ampak mi vemo, da se dajo mlade živali naučiti in pravtako otroci. Treba je samo začeti in vztrajati, pa bi se človek čutil, koliko se doseže.

Ampak paziti je treba pri vzgoji otrok, da je človek dosleden. Včasih učimo in napeljujemo otroka, da napravi nekaj—drugič napravi baš tisto, ampak mogoče v dru-

gih razmerah, ga pa kregamo ali celo pretepamo.

Dete ima polno živcev in občutkov. Svet okoli njega je poln čuda in novosti. Redno se nekaj uči. In pravijo, da se dete navadi več v prvih treh letih svojega življenja, kot vse poznejše življenje brez ozira na to, koliko let živi.

Mi moremo torej to vpoštevati in ne smemo razburjati otroških živcev več, kot je potreba. Ampak koliko starišev razume to? Otroku malo zabave koristi včasih—ampak to kar se nam zdi malo, je otroku že davno preveč. Kakšni primejo dete in ga učkajo visoko v zrak, dete se prestraši, skoro brez sapa je, šele ko pride v trdno naročje, vzdihne trpljenja in ostanega straha—mi smatramo to pa za veselje.

Ne mislimo seveda, da bi obsojali pravilno in nedolžno veselje z otroci. Kot rabijo otroci starišev tako rabijo stariši otroke za pravo zabavo in razvedrilo.

Paziti pa morete, kadar se igrate z otroki, da imajo dovolj opore v hrbtiku. Večkrat se izpozabijo stariši in bi radi prisilili, da bi dete sedelo ali mogoče celo hlojilo. Kadar pride čas, bo dete samo sililo—ne sili pa ti.

Otroka kaj hitro navadiš lahko na besedici: da in ne. Skoro neverjetno je, kako dete pobere hitro pojme teh besed. Ampak treba je, da smo odločni in trdni z njim. Biti odločen, ne pomenja seveda, biti surov. Tudi ne misli, da imaš opraviti z neumnim bitjem—dete, kakor majhno in nerazvito, zahteva pravtako trenutkov, ko si z njim kot s človekom.

In pomni: kakor hitro navadiš deteta, to se ga bo držalo. Navade prepričati je lahko, navade odpraviti, kadar so že vkoreninjene, je nekaj težavnega. Navade so železne srajce, ki jih pravtako težko slavimo mi raz sebe kot raz drugih.

Najboljše je torej: ne navadi otroka nič slabega, pa se ti ne bo treba boriti z njim.

—CAS—